

A Fővárosi Törvényszék a

által képviselt Magyar RTL Televízió Zrt.

felperesnek a

által

képviselt Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky u. 5., Hiv. sz.: 2900-16/2013.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. évi július hó 10. napján kelt 17.K.31.850/2013/3. számú ítélete ellen az alperes által 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes hatósági felügyeleti eljárás keretében eljárva hivatalból vizsgálta a felperesi médiaszolgáltató „Törzsutas” című műsorszámát, amely 2012. szeptember 23-án és 29-én hosszabb (3 perc 30 másodperces), 17-én, 18-án, 19-én és 20-án pedig rövidebb (1 perc 45 másodperces) verzióban, képekkel illusztrálva bemutatta a Vanilin Cukrászda (a továbbiakban: cukrászda) kínálatát és különlegességeit. A műsorszámban feltüntetésre került, hogy az termékmegjelenítést tartalmaz.

Az alperes a 2013. április 10. napján kelt 627/2013. (VI.10.) számú határozatában megállapította, hogy a felperes a cukrászdát bemutató összeállításával hat alkalommal megsértette a vonatkozó törvényi rendelkezést, amely szerint a termékmegjelenítést

tartalmazó műsorszámok nem hívhatnak fel közvetlenül áru megvásárlására vagy bérlésére, illetve szolgáltatás igénybevételére. A jogsértés miatt 300.000 forint bírsággal sújtotta a felperest. Indokolása szerint sérült a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 31.§ (1) bekezdés b) pontja, mivel a bemutatott cukrászda részletes árukínálata, a megvásárolható termékek felsorolásszerű megnevezése alkalmas volt arra, hogy felkeltse a nézők érdeklődését a kereskedelmi egység iránt. A kínálat aprólékos ismertetése közvetlenül annak megvásárlására, illetve a szolgáltatás igénybevételére hívta fel a nézők figyelmét. A jogkövetkezmény fajtájának és mértékének meghatározása körében rögzítette, hogy korábban már állapított meg hasonló jogsértést (972/2012.(V.23.); a perbeli jogsértés az Mttv. 187.§ (4) bekezdése értelmében nem minősült ismételtnek, azonban csekély súlyúnak sem, mivel azt a felperes nem először követte el. A szankció meghatározása során utalt arra, hogy a bírság a legalkalmasabb az esetleges további jogsértésektől való visszatartásra. Az összeg kiszabásakor az alperes tekintettel volt a fokozatosság elvére.

A felperes keresetében elsődlegesen jogsértés hiányában az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezése mellett az alperes új eljárásra kötelezését kérte, míg a harmadlagos kereseti kérelme enyhébb szankció alkalmazására, illetve a bírság mérséklésére irányult. Álláspontja szerint az alperes által kifogásolt médiatartalom megfelelt a termékmegjelenítés Mttv. szerinti jogszabályi feltételeinek. Utalt arra, hogy a műsorszámban a klasszikus reklámokra jellemző megfogalmazás nem szerepelt, az reklámértékű információt nem tartalmazott. Nem minősítette a szolgáltatást, annak más cukrászdákkal szembeni előnyeit, összehasonlítását nem fejezte ki és nem hangsúlyozta, hanem megmaradt a tájékoztató, kulturális kereteken belül. A termékmegjelenítés a közölt információkhoz illeszkedően, életszerűen jelent meg, a cselekmény a cukrászda múltjának és jelenének objektív bemutatása volt. Kifogásolta, hogy az alperes ismételtség hiányában értékelte az elkövetett második törvénysértést súlyosbító körülményként, illetve utalt arra is, hogy az alperes mérlegelése a fokozatosság elvének ellentmond.

Az alperes a határozatában kifejtett álláspontját fenntartva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát megváltoztatva megállapította, hogy a felperes nem követett el jogsértést, ezért a kiszabott bírságot törölte. A kifogásolt műsorszám megtekintése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az abban foglalt termékmegjelenítés nem lépett túl az Mttv. 31.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott törvényi kereteken. Olyan információk és vizuális illusztrációk hangzottak el, illetve jelentek meg, amelyek népszerűsítették a bemutatott cukrászdát és annak termékeit, szolgáltatásait, azonban ez a termékmegjelenítésnél – annak kereskedelmi közlemény természetéből következően – még nem tilos, hanem normális jelenség. Álláspontja szerint a perbeli esetben a cukrászda árukínálatának bemutatása az adott műsorszám kontextusában nem valósított meg áruk megvásárlására, illetve szolgáltatások igénybevételére irányuló „közvetlen felhívást”, mivel a műsor témájához illeszkedően, a műsor tartalmából következően nem jelent meg nagyobb hangsúllyal a gasztronómiai körsétában. A bemutatott cukrászda és az utcatábla megjelenítése a cukrászda történetének bemutatása keretében nem merítette ki a

kereskedelmi elérhetőség megnevezésének fogalmát, mivel a nézők nem jutottak közvetlen információ birtokába a bemutatott cukrászda hollétét, „kereskedelmi elérhetőségét” illetően. Egy cukrászda utazási magazinban való gasztronómiai séta keretében történő bemutatásának szerves eleme az elhelyezkedés közelítő megnevezése; ez még nem lép túl a termékmegjelenítés megengedett határain. Az árukínálat részletesebb – de illusztratív – bemutatása és a cukrászda üzlethelyiségei elérhetőségének a szomszédos utcánév és városrészek szerinti megnevezése együttesen sem merítették ki a „közvetlen felhívás” fogalmát. Utalt arra is, hogy a termékmegjelenítés az alperes Ajánlásával is összhangban volt.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. A határozatában és a nyilatkozataiban foglaltakat kiegészítve előadta, hogy az elsőfokú ítélet olyan törvényhelyhez kapcsolódóan idézett az Ajánlásból, amelynek megsértését nem állapította meg. Hivatkozott arra is, hogy a termékmegjelenítés jellegéből következik, hogy kereskedelmi magatartásra való felhívásnak a puszta említést vagy vizuális megjelenítést meghaladó közlések minősülhetnek. A jogalkotó szándéka szerint ezen közlések közül csak azok sértik a törvényhelyet, amelyek közvetlenül, direkt módon hívnak fel a megjelenített termék megvásárlására, vagy szolgáltatás igénybevételére. A direkt felhíváson kívül közvetlen vásárlásra való felhívásnak minősülnek az áru vagy szolgáltatás vonatkozásában megjelenő olyan információk is, amelyek a klasszikus reklámokra jellemző módon segítik elő az adott termék vagy szolgáltatás értékesítését. E körben utalt a Fővárosi Törvényszék 3.Kf.650.043/2013/4. számú ítéletében foglaltakra is. Vítatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a kifogásolt műsorszám nem lépett túl az Mttv. 31.§ (1) bekezdés b) pontjában meghatározott törvényi kereteken, mivel a riport ugyan illeszkedett a műsorszám tematikájába, azonban túlmutatott azon a szerkesztői szándékon, hogy a cukrászdát Angyalföld egyik meghatározó üzleteként mutassa be. A néző megismerhette a cég üzlethelyiségeinek elérhetőségeit, megoszlását, részletes árukínálatát, képet kaphatott a napi választékról és a különböző speciális igények kielégítését szolgáló cukrászdai termékekről képen és hangban is. A cukrászda kínálatának aprólékos ismertetésével, a termékek felsorolásszerű megnevezésével a riport alkalmas volt arra, hogy felkeltse a nézők érdeklődését a kereskedelmi egység iránt. Az utcatábla és a házszám megjelenítése, illetve a műsorvezetői kommentár együttesen alkalmas volt az üzlet elérhetőségének pontos azonosítására. A műsorszámban a Vanilin Cukrászda bemutatása egyértelműen a reklám fogalmi jegyeinek, sajátosságainak felelt meg, az összeállítás nem maradt meg a tájékoztató, kulturális kereteken belül.

A felperes fellebbezési ellenkérelem az elsőfokú ítéletét helybenhagyását kérte. Változatlanul fenntartotta álláspontját, hogy a műsorszámban a klasszikus reklámokra jellemző megfogalmazás nem szerepelt, a cukrászda bemutatása kapcsán a műsorszám reklám jellegű információt nem hordozott.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§ (5) és (6) bekezdései alapján tárgyaláson kívül, és a

Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint eljárva, az alperesi fellebbezés és a felperesi ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróságnak a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelő, a rendelkezésre álló peradatokból levont jogi következtetései minden tekintetben helytállóak és okszerűek; döntésével és annak indokolásával a másodfokú bíróság egyetértett. Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság részéről teljes körűen értékelteken túl nem adott elő semmilyen olyan új tény, körülményt, továbbá olyan javára értékelhető okfejtést, ami az elsőfokú bíróság jogszerű ítéletének a megváltoztatásával, avagy hatályon kívül helyezésével a fellebbezése kedvező elbírálását eredményezte volna.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét lényegében helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra utalással kiemeli a másodfokú bíróság, hogy az Mttv. 31.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a termékmegjelenítést tartalmazó műsorszámokban tilos az olyan megjelenítés, amely közvetlenül alkalmas a törvényben megfogalmazott - a termék jellegéből következő - cél elérésére. Az Mttv. 203.§ 68. pontja szerint a termékmegjelenítés a kereskedelmi közlemény olyan formája, amely terméket, szolgáltatást, ezek védjegyét vagy ezekre való „utalást” tartalmaz oly módon, hogy az - fizetés vagy hasonló ellenszolgáltatás ellenében - egy műsorszámokban jelenik meg.

A „Törzsutas” című műsorszám hasonlóan az ilyen típusú más hazai és külföldi műsorszámokhoz elsősorban utazással, turizmussal és ehhez kapcsolódóan gasztronómiával is foglalkozik. Egy-egy adásban több kis film segítségével igyekszik betekintést nyújtani olyan témákba, amelyek hasznos és sokszínű információkkal, összeállításokkal a nézők érdeklődésére számot tarthatnak. Ezért a másodfokú bíróság a műsorszám megtekintése során különös figyelemmel volt arra, hogy a felperes által bemutatott cukrászda kialakulásának története szervesen illeszkedett-e az ilyen típusú műsorszám tematikájába, vagy attól indokolatlan módon eltért, úgyszintén ezzel összefüggésben a cukrászda nevének, elhelyezkedésének, valamint a kínált termékeinek a részletes és kimerítő ismertetése meghaladta-e a törvény szerinti „utalás” olyan mértékét, amely már jogsértést feltételez a műsorszolgáltató részéről.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően maga is úgy ítélte meg, hogy a riportban látottak és elhangzottak, egyenként és a maguk összességében sem lépték túl a törvényi előírást, az utalásszerű helytörténeti ismertetést meghaladóan nem hívtak fel szándékosan és egyértelműen közvetlenül áruvásárlásra. A termékek népszerűsítése dramaturgiailag igazolt módon megmaradt azon a szinten, amely a műsor tematikájába még anélkül belefért, hogy klasszikus reklámnak, illetve burkolt reklámnak minősülne. Nem osztotta a törvényszék az alperes azon álláspontját, hogy a riport során a cukrászda bemutatása egyértelműen a reklám sajátosságainak és fogalmi elemeinek felelt meg, az meghaladta a kulturális tájékoztatás kereteit. A kisfilm (rövidebb és hosszabb változatában is) lényegében gasztronómiai körséta keretében ismertette a cukrászda létrejöttének és fejlődésének történetét, tradícióit és fejlődését - az ilyen típusú műsorszámokra jellemző szemléltető módon - anélkül, hogy ténylegesen túlmutatott volna az elérni kívánt szerkesztői

szándékon. Egyetértett ezért a törvényszék az elsőfokú bírósággal, hogy a termék megjelenítés a megengedett határokon belül maradt, az nem merítette ki az Mttv. 31.§ (1) bekezdés b) pontjában írt törvényi követelményt.

Az alperes által hivatkozott Ajánlással kapcsolatban megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az abban foglaltakat az alperes a termék megjelenítéssel összefüggésben, az egyes jogsértések mikénti megítélése során figyelembe veheti mint segítséget, amennyiben az irányadó jogszabályi rendelkezések értelmezése és alkalmazása kapcsán a médiatanács jogalkalmazói gyakorlat egységesítése érdekében azt szükségesnek ítéli. Ezzel összefüggésben azonban hangsúlyozni kívánja a Fővárosi Törvényszék, hogy a bíróság semmilyen formában nincs kötve az alperesi Ajánláshoz, mivel a bírósági felülvizsgálat jogszerűségi vizsgálatot - vagyis a jogszabályoknak (törvényeknek) való megfelelés vizsgálatát - jelenti. Erre figyelemmel - miután az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján jogszerűségi vizsgálat keretében foglalt állást - mellőzte az elsőfokú ítéletnek az alperesi Ajánlásban foglaltaknak megfelelő vizsgálatát.

Az alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. évi március hó 26. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. tanács elnöke,
dr. Bacsa Andrea sk.

dr. Rácz Krisztina sk. előadó bíró